

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਪਹਿਲੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਤਰ ਕੁੱਟ - ਕੁੱਟ ਕੇ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ।"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਭਾਰਤ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪੀਸ ਪ੍ਰਸਪਰਟੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਸਬਕ (ਪਾਠ) ਹੈ - ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੇ ਅਥਵਾ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਇਹ ਹੈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅੱਖਰ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਲਫ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਵੀ ਹਾਂ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹਾਂ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹਾਂ। ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਪਾਠ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਉਥੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਬਕ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੀਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਮੰਤਰ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਧਨਕੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸਦੇ ਉਪਰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੈਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਤੇ ਦੇ - ਚਾਰ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ ... ਇਹ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਿਠਾਓ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਇਆ - ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੇ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਜਰੂਰੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ 5 ਮਿੰਟ ਲਗ ਜਾਣ, ਹਟਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਨਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਕਿਉ (ਲਾਈਨ) ਸਾਰੀ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਸਭਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੈ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੀ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਸਾਲਾ ਕੁੱਟ - ਕੁੱਟ ਕੇ ਇੱਕਦਮ ਬਾਰੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮਿਸ਼ਨ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਨਿਧਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦੀ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਓਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਰਹੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਲੜਾਈ ਹੈ

ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਣਦੇ ਹੋ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਓ, ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣੀਏ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣੀਏ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਸੋਸ਼ਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਿਸਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਜੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਬਾਬਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਚਲੇ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੰਡੇ, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਲਦੇ, ਫਿਰਦੇ, ਉਠਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਥਕਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ - ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬੱਚੇ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਹੱਠ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ, ਘੁੰਮੋ - ਫਿਰੇ ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉਛਲ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਛਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਵੇਗੀ ਜੇ ਹਰਦਮ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤਿ ਪਿਆਰ ਰਹੇ, ਤੇ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਭਾਸਦਾ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਵੋਗੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪੀ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਛੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਜਾਣਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ, ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ। ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਉਸਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਪੂਰਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵਿਭਚਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਭਗਤੀ...ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਉਹ ਵੀ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਨ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ। ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਹਟਾਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁੱਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹਟਾ ਦੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋ ਰਹੇ। ਗੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਕਰ ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ 10 ਮਿੰਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, 5 ਮਿੰਟ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਸਭਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਹੀ ਪਿਆਰ। ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਰਹੇਗਾ। ਰਾਜੇ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਏਥੋਂ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰਮਪਾਰ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ (ਭਾਰਤ) ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਭਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬੇਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ ਹੋਵੇ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ, ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਸਪਰਟੀ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਪੂਰੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਰਲਡ ਪੀਸ ਹੋਵੇ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ

- ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੂੰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਆਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਜੋ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਘੱਟ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਜਿੰਨੇ ਛੋਟੇ ਉਹਨਾ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਬੈਠ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਰਿਸਪਾਂਸ (ਸਮਝਾ) ਦੇ ਸਕਣ, ਐਸੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹੋਣ ਜਾਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਵੱਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ? ਬੋਲੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਜਰੂਰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੂਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼, ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਪੁੱਛਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਅਲਫ਼ ਸਮਝਣ ਬਗ਼ੈਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਚਿੰਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਲਫ਼ ਦੀ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਨਿਕਲਣ ਗੇ ਜੋ ਕਹਿਣਗੇ ਅਲਫ਼ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਬਾਕੀ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਕੀ ਵੇਖਣ ਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਭਿਖਿਆ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਭਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਦੀ ਉੱਛਲ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ। ਹਠ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰੋ ਬੁੱਧੀ ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਹਟਾ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਗਾਓ।

2. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਰੂਪ ਭਵ:
ਜੋ ਸਦੈਵ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕਰਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ, ਸਰਵ ਸਬੰਧ, ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ। ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹਿਜ ਹੀ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਧਨ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ...ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਮਤਲਬ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣ ।
